

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 39T/47/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1719010387
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Mikulčík
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2021:1719010387.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok, samosudcom Marekom Mikulčíkom, v trestnej veci obžalovaného C. Z., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. októbra 2021 v Pezinku, takto

rozhodol:

Obžalovaný: C.G. Z., G.. X. XX. XXXX Z. G. J., E. K. K. XXX,

uznáva za vinného, že

aj napriek tomu, že mu zo zákona o rodine vyplýva povinnosť prispievať na výživu svojho syna L.. Š., kde výška príspevku na výživné mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Pezinok č. k. 12P/195/2009J-197 zo dňa 24.11.2011 vykonateľného dňom 14.12.2011, právoplatného dňom 28.08.2012 a ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu svojho maloletého syna L.. Š. a to v sume 90,-€ mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky P. Š., následne rozsudkom Okresného súdu v Pezinku č.k. 12p/159/2015 zo dňa 19.05.2016, právoplatným 29.06.2016 a vykonateľným 13.06.2016, ktorým sa zvýšila vyživovacia povinnosť otca C. Z. na maloletého L..Š. zo sumy 90,-€ mesačne na sumu 120,-€ mesačne počnúc dňom 01.09.2015, a následne rozsudkom Okresného súdu v Pezinku sp. zn. 5P/97/2019 zo dňa 09.03.2020, právoplatným 12.05.2020 a vykonateľným 20.03.2020, ktorým sa zvýšila vyživovacia povinnosť otca C. Z. na maloletého L..Š. zo sumy 120,-€ mesačne na sumu 170,-€ mesačne počnúc dňom právoplatnosti rozsudku a hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Pezinok č. k. 38T 56/2018 zo dňa 02.10.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.11.2018 túto svoju povinnosť si riadne neplní od mesiaca december 2018 až doposiaľ, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške 3.958,35 €

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2019.

Za to mu súd

u k l a d á

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona a § 53 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona, trest domáceho väzenia vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 53 ods. 3 Trestného zákona je obžalovaný povinný:

- čase od 00,00 hod. do 24,00 hod. s výnimkami času nevyhnutne potrebného na premiestnenie sa do a z miesta výkonu pracovnej činnosti na základe pracovnej zmluvy alebo inej pracovnej činnosti vykonávanej v súlade so Zákonníkom práce, zdržiavať sa vo svojom obydľí vrátane k nemu prináležiacich vonkajších priestorov na adrese: K. Č.. XX, XXX XX K.;
- viesť riadny život;
- podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami.

Podľa § 53 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 4 písm. e/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť zaplatiť P. Š., G.. XX. B. XXXX Z. K., E. K. C. R. XXX/XX, A. B. zameškané výživné vo výške 3.958,35 €.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Pezinok podala na obžalovaného C. Z. (ďalej len „obžalovaný“) na tunajšom súde dňa 1. októbra 2019 obžalobu pod číslom Pv 262/19/1107-7 (ďalej len „obžaloba“), pričom skutok uvedený v obžalobe právne kvalifikovala ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona, ktorého sa obžalovaný mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v predmetnej obžalobe.

Samosudca po preskúmaní obžaloby nariadil hlavné pojednávanie. Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie podľa § 258 Tr. por. výsluchom obžalovaného, podľa § 261 Tr. por. výsluchom svedkyne P. Š. a podľa § 269 Tr. por. prečítaním listinných dôkazov: č.l. 27-33 - rozsudok OS PK sp. zn. 12P/195/2009 zo dňa 24. 11. 2011; č.l. 45-47 - trestný rozkaz OS PK sp. zn. 38T/56/2018 zo dňa 2. 10. 2018; č.l. 48 - rodný list; č.l. 50-54 - poštové poukážky; č.l. 58 - správa daňového úradu; č.l. 59 - správa úradu práce, sociálnych vecí a rodiny; č.l. 60 - správa Sociálnej poisťovne; č.l. 157-159 - kópie poštových poukazov; č.l. 160 - tabuľka; č.l. 152 - odpis registra trestov; č.l. 153-156 - lustrácia CESDAP; spis Okresného súdu Pezinok sp. zn. 12P/76/2017; spis Okresného súdu Pezinok sp. zn. 12P/159/2015; spis Okresného súdu Pezinok sp. zn. 5P/97/2019.

K dokazovaniu:

Samosudca vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach a zistil nasledujúce skutočnosti:

Obžalovaný je otcom maloletého L..Š.. narodeného dňa XX. X. XXXX z matky P. Š..

Na základe rozsudku Okresného súdu Pezinok č. k. 12P/195/2009 zo dňa 24.11.2011 vykonateľného dňom 14.12.2011, právoplatného dňom 28.08.2012 bol obžalovaný zaviazaný prispievať na výživu svojho maloletého syna L. Š. v sume 90,- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky P. Š.. Rozsudkom Okresného súdu v Pezinku č.k. 12p/159/2015 zo dňa 19.05.2016, právoplatným 29.06.2016 a vykonateľným 13.06.2016, sa zvýšila vyživovacia povinnosť obžalovaného na maloletého L..Š.. zo sumy 90,-€ mesačne na sumu 120,-€ mesačne počnúc dňom 01.09.2015. Rozsudkom Okresného súdu v Pezinku sp. zn. 5P/97/2019 zo dňa 09.03.2020, právoplatným 12.05.2020 a vykonateľným 20.03.2020, sa zvýšila vyživovacia povinnosť obžalovaného na maloletého L..Š.. zo sumy 120,-€ mesačne na sumu 170,-€ mesačne počnúc dňom právoplatnosti rozsudku.

Obžalovaný má základné vzdelanie, strednú školu nedokončil. Pracuje vo vinohradníctve, je zamestnaný v spoločnosti Profmat v Gbelcoch, kde mesačne zarobí v čistom cca 500,- €. Má dve deti, z ktorých len na jedno má súdom určenú vyživovaciu povinnosť. Býva t. č. v podnájme na adrese Bruty 10 spolu so svojou družkou N., platia spoločne nájomné vo výške 100,- € a energie vo výške 60,- € mesačne.

V období od decembra 2018 do septembra 2021 (splatnosť výživného za mesiac október 2021 ku dňu vyhlásenia rozsudku ešte nenastala) si obžalovaný svoju vyživovaciu povinnosť neplnil riadne a včas. Matke maloletého L..Š.. P. Š. v roku 2019 na výživné zaplatil: v januári 10,- €, v máji 90,- €, v júli 90,- €, v auguste 1,65 €, v októbri 50,- €. Matke maloletého L..Š.. P. Š. v roku 2020 na výživné zaplatil: v apríli 50,- €, v júni 90,- €, v novembri 50,- €, v decembri 90,- €. V roku 2021 obžalovaný zaplatil matke maloletého L..Š.. P. Š. na výživné v nasledovných dňoch nasledovné sumy: 20. 1. 2021 - 90,- €, 22. 3. 2021 - 90,- €, 16. 6. 2021 - 90,- €, 22. 7. 2021 - 90,- €, 23. 9. 2021 - 90,- €.

Obžalovaný návrh na zapretie otcovstva voči maloletému synovi nepodal. V kontakte s maloletým obžalovaný nie je, žiadne veci mu nekupuje. Matka nepoberá na maloletého syna náhradné výživné, pretože naň nemá nárok.

Obžalovaný je všeobecným recidivistom, pretože bol v minulosti 3 krát súdne trestaný, je špeciálnym recidivistom vo vzťahu k prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, za ktorý bol v minulosti odsúdený 3 krát, pričom súdy na neho pôsobili ukladaním podmienenečného i nepodmieneného trestu odňatia slobody. Naposledy bol obžalovaný rozsudkom trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 38T/56/2018 zo dňa 17. novembra 2018 uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona.

Obžalovaný sa v minulosti dopustil troch priestupkov.

Pre uloženie trestu domáceho väzenia boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky. Probačný a mediačný úradník vykonal dňa 12. novembra 2019 predbežné šetrenie v bydlí obžalovaného na adrese Bruty č. 10. Obžalovaný aj dotknutá osoba N. A. žijúca s obžalovaným v spoločnej domácnosti boli poučení podľa § 12, § 13 zákona č. 78/2015 Z.z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 78/2015 Z.z.“). Dotknutá osoba podľa § 12 ods. 2, písm. b/ zákona č. 78/2015 Z.z. udelila súhlas s kontrolou technickými prostriedkami. Obžalovaný dal v zmysle § 53 ods. 1 písm. b/ Tr. por. písomný sľub, že sa v určenom čase bude zdržiavať v obydlí na určenej adrese a pri výkone kontroly poskytne potrebnú súčinnosť. Probačný a mediačný úradník vykonal v bydlí obvineného preverenie materiálo - technických podmienok a zistil, že obžalovaný býva v rodinnom dome, ktorý je vhodný na monitorovanie technickými prostriedkami. Obžalovaný je zamestnaný u zamestnávateľa Ferenc Simon- Záhradkárstvo Smaragd, s miestom výkonu práce Nána, do práce dochádza autobusom. Predbežným šetrením bolo zistené, že u obžalovaného sú splnené materiálo - technické podmienky, na výkon trestu domáceho väzenia.

K výroku o vine:

Vina je otázka skutková. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že skutok, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný sa stal tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku. Nebolo tiež pochýb o tom, že tento skutok spáchal práve obžalovaný a jeho skutok má znaky trestného činu. Za toho stavu súd uznal obžalovaného vinným na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti (skutkovej vete) tohto rozsudku.

K právnej kvalifikácii:

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší.

§ 207 Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2019 ustanovoval:

(1) Kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(2) Kto sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

(3) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

a) a vydá oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze,

b) závažnejším spôsobom konania, alebo

c) hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

§ 207 Trestného zákona v znení účinnom od 1.1.2020 ustanovuje :

(1) Kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrováť iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(2) Kto sa najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrováť iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

(3) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

a) a vydá oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze,

b) závažnejším spôsobom konania, alebo

c) hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Podľa § 138 písm. b/ Trestného zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Objektom tohto trestného činu je nárok na výživu, ktorý vyplýva zo zákona o rodine. Objektívna stránka spočíva v konaní páchatela, ktorý najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrováť iného (ods. 1), alebo v konaní páchatela, ktorý sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrováť iného (ods. 2). Subjektom tohto trestného činu môže byť len osoba, ktorá je povinná vyživovať alebo zaopatrováť iného (k tomu porovnaj R 33/1960). Zo subjektívnej stránky zavinenie vyjadrené vo forme „čo aj z nedbanlivosti“ (ods. 1) pripúšťa zavinenie nielen úmyselné, ale aj z nedbanlivosti. Zo subjektívnej stránky sa v odseku 2 vyžaduje úmyselné zavinenie. (ČENTĚŠ, Jozef. § 207 [Zanedbanie povinnej výživy]. In: BURDA, Eduard, ČENTĚŠ, Jozef, KOLESÁR, Juraj, KORDÍK, Marek, LACIAK, Ondrej, MARTVOŇ, Anton, MATUŠKA, Tomáš, MENCEROVÁ, Ingrid, PROKEINOVÁ, Margita, PUCHALLA, Martin, STRĚMY, Tomáš, TOBIÁŠOVÁ, Lýdia, TOMAN, Pavol, ZÁHORA, Jozef. Trestný zákon. 1. vydanie. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2011)

Vzhľadom k tomu, že medzi spáchaním trestného činu a rozhodovaním o vine obžalovaného došlo s účinnosťou od 1.1.2020 k zmene § 207 Tr. zák. bolo v zmysle § 2 ods. 1 Tr. zák. povinnosťou súdu trestnosť činu posudzovať a trest ukladať podľa zákona, ktorý je pre obžalovaného priaznivejší.

Z vyššie citovaných ustanovení § 207 Tr.zák. v znení účinnom do 31.12.2019, i v znení účinnom od 1.1.2020 vyplýva, že trestné sadzby trestu odňatia slobody sú v oboch zneniach rovnaké , pričom od 1.1.2020 sa zmenila hypotéza právnej normy upravujúca základnú skutkovú podstatu trestného činu zanedbania povinnej výživy (§ 207 ods. 1) . Súd dospel k záveru, že pre obžalovaného bude priaznivejšie posúdiť trestnosť jeho činu podľa § 207 Tr. zák. v znení účinnom do 31.12.2019, nakoľko na trestnosť činu sa podľa neho vyžadovalo neplnenie si vyživovacej povinnosti po dobu najmenej troch mesiacov, čo je o mesiac viac, ako neplnenie si vyživovacej povinnosti po dobu najmenej dvoch mesiacov, s ktorým konaním spája trestnosť činu ustanovenie § 207 Tr. zák. v znení účinnom od 1.1.2020. Vzhľadom k tomu, že trestný čin zanedbania povinnej výživy je pokračujúcim trvácim trestným činom, ktorý má podľa doktrínálneho výkladu zároveň prvky hromadného trestného činu, dospel súd k záveru, že základnú skutkovú podstatu uvedenú v ustanovení § 207 ods. 1 Tr.zák. (najmenej tri mesiace v období dvoch si neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného), obžalovaný naplnil v apríli 2019 a znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 207 ods. 3 písm. c/ Tr. zák. (spáchanie činu napriek odsúdeniu za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch) obžalovaný naplnil takisto v apríli 2019, pričom vytvorený protiprávny stav neplnenia si zákonnej vyživovacej povinnosti udržiaval až do dňa vyhlásenia tohto rozsudku.

Pokiaľ išlo o subjektívnu stránku, súd konanie obžalovaného vyhodnotil podľa § 15 písm. b/ Tr.zák. ako úmysel nepriamy, nakoľko tento vedel, že neplnením si vyživovacej povinnosti môže porušiť záujem spoločnosti na riadnom plnení si vyživovacej povinnosti rodiča voči dieťaťu, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Za toho stavu súd konanie obžalovaného právne kvalifikoval tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti (v právnej vete a v právnej kvalifikácii) tohto rozsudku.

K výroku o treste

Súd po vyhodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne spôsobom uvedeným § 2 odsek 12 Trestného poriadku dospel k záveru, že výsledky dokazovania vykonaného pred súdom na hlavnom pojednávaní v predmetnej trestnej veci odôvodňujú uložiť obžalovanému trest domáceho väzenia, za súčasného uloženia povinnosti zaplatiť zameškané výživné, pretože takýto trest dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom zároveň vyjadrí morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Súd mal pritom na zreteli to, aký objekt je chránený v ustanovení § 207 Tr.zák., čo je účelom a cieľom trestu, ako aj to, že pri uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody nemožno páchatelovi trestného činu zanedbania povinnej výživy zároveň uložiť aj povinnosť zaplatiť zameškané výživné. Inými slovami povedané, pre spoločnosť je vždy lepšie, ak si páchatel zanedbanie svojej vyživovacej povinnosti len tzv. „neodsedí“ počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, ale keď je pri uložení iného druhu trestu donútený svoju zanedbanú vyživovaciu povinnosť riadne splniť dodatočne a taktiež je počas výkonu iného, než nepodmienečného trestu odňatia slobody, nútený riadne si plniť svoju vyživovaciu povinnosť v sume určenej mu súdnym rozhodnutím. Pokiaľ je totiž páchatel prečinu zanedbania povinnej výživy odsúdený na nepodmienečný trestu odňatia slobody a v príslušnom ÚVTOS je pracovne zaradený, sú z jeho odmeny každý mesiac vykonávané zrážky na plnenie výživného, ktoré sú poukazované oprávnenej osobe, avšak ich výška v drvivej väčšine prípadov nedosahuje výšku mesačného výživného určeného súdom, v dôsledku čoho tak má výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody negatívny vplyv na rodinu páchatela.

Vo všeobecnosti treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukládanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných

činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd v súlade s ustanovením § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Pri výmere trestu súd taktiež obligatórne prihliadol podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností.

Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Príťažujúcu okolnosťou u obžalovaného bolo to, že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený.

Vzhľadom na vyrovnaný pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, teda u obžalovaného prichádzalo do úvahy vzhľadom na ustanovenie § 53 ods. 1, 2 a § 207 ods. 3 Tr. zák. ukladanie trestu domáceho väzenia vo výmere jeden až štyri roky.

Súd uložil obžalovanému trest domáceho väzenia vo výmere 2 roky, čo je v dolnej polovici daného rozpätia. Pri stanovovaní povinností podľa § 53 ods. 3 Tr. zák. súd postupoval tak, aby uložený trest domáceho väzenia bol vykonateľný za každých okolností, tak v prípade, že obžalovaný bude počas plynutia trestu nezamestnaný (vo svojom obydľí sa v takom prípade bude musieť zdržovať nepretržite), ako aj v prípade, že obžalovaný bude počas plynutia trestu zamestnaný na základe pracovnej zmluvy, dohody o vykonaní práce, či dohode o pracovnej činnosti (vo svojom obydľí sa v takom prípade bude musieť zdržovať s výnimkou nevyhnutne potrebného času na premiestnenie sa do a z miesta výkonu pracovnej činnosti). Konkrétne nastavenie technických prostriedkov umožňujúcich kontrolu výkonu tohto rozhodnutia tak bude uskutočnené až vo vykonávacom konaní, pričom toto nastavenie bude môcť príslušný probačný a mediačný úradník vo vykonávacom konaní podľa potreby aj meniť podľa aktuálneho zamestnania obžalovaného.

Na podklade § 53 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 4 písm. e/ Trestného zákona súd pri ukladaní trestu domáceho väzenia obžalovanému uložil aj povinnosť zaplatiť zameškané výživné.

Okresný súd Pezinok pripomína, že aj keď trest domáceho väzenia patrí medzi tzv. alternatívne tresty, určite sa nejedná o mierny druh trestu, nakoľko tento druh trestu je spojený s obmedzením osobnej slobody páchatela. Zároveň v zmysle ustanovenia § 53 ods. 6 Tr. zák. platí, že ak odsúdený neplní obmedzenia alebo povinnosti vyplývajúce z trestu domáceho väzenia alebo má výkon kontroly technickými prostriedkami, súd trest premení na nepodmienečný trest odňatia slobody tak, že nevykonaný deň trestu domáceho väzenia sa rovná jednému dňu nepodmienečného trestu odňatia slobody, a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu. Pokiaľ sa teda jeden nevykonaný deň trestu domáceho väzenia podľa zákona rovná jednému dňu nepodmienečného trestu odňatia slobody, možno trest domáceho väzenia označiť za dostatočne represívny.

To sú dôvody, pre ktoré súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave, cestou Okresného súdu Pezinok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.